

UZASADNIENIE

Sąd uznał za udowodnione następujące fakty:

W dniu 24 kwietnia 2017 r. w W. przy ul. (...) na terenie sklepu (...)oskarżony B. M. działając wspólnie i w porozumieniu T. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzego mienia ruchomego w postaci 20 sztuk dwu - paków odświeżaczy powietrza A. o wartości 14,99 zł każdy , 8 sztuk dwu - paków szamponu H. (...) o wartości kilkunastu złotych każdy , 6 sztuk szamponu P. (...) o wartości 15,99 każdy , 4 odżywki do włosów P. (...) o wartości 9,99 każda , 2 odżywki w piance P. (...) o wartości 8,99 każda, 2 sztuk szczoteczek do zębów O. (...) o wartości 8,99 zł każda (pokwitowanie i załącznik k 104-105, wyjaśnienia k 153 a s. zeznania k 51, wyjaśnienia k 54v IV K 654/17).

Oskarżony spowodował straty w mieniu (...) S.A, o łącznej wartości przekraczającej 500,00 zł jednak nie większe niż 615,60 zł. Oskarżony czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. po odbyciu kary w okresie od 09 kwietnia 2014 r. do 28 września 2015 r. zgodnie z wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie sygn. IV K(...)k 140-144 krk, odpis 98-98v, 101-103 IV K 654-17).

Po dokonaniu kradzieży oskarżony oraz T. B. szli ulicą (...)i wtedy zostali zauważeni przez funkcjonariuszy Policji Ł. S., T. G., M. Z. i D. Ś. którzy podjęli obserwację wymienionych. Oskarżony udał się do lokalu nr (...)przy ul. (...) gdzie przebywała oskarżona S. M.. Oskarżony sprzedał S. M. przyniesione przez siebie przedmioty skradzione ze sklepu (...). Oskarżeni zostali zatrzymani (protokół zatrzymania k 2 i 4 IV K 654/17).

W wyniku przeszukania mieszkania zajmowanego przez oskarżoną zatrzymano przedmioty będące przedmiotem zaboru na szkodę (...) S.A. (protokół przeszukania k 7-17 IV K 654/17). W lokalu ujawniono także aparat fotograficzny marki (...)wraz z dwoma obiektywami i osprzętem o łącznej wartości 1.500,00 zł będący własnością A. i T. D. (zeznania k 46v , wyjaśnienia k 63 IV K 654/17). Oskarżona w 2014 roku przyjęła wskazane przedmioty przy czym na podstawie towarzyszących okoliczności powinna i mogła przypuszczać, że rzeczy te zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony przesłuchany na rozprawie nie zakwestionował zarzutu, wskazał na zażywanie narkotyków. W kolejnym przesłuchaniu wyjaśnił, że było tego strasznie dużo, nie zmieściłby ich do plecaka, wszystko było zabrane w jednym dniu. Spotkali się z B. pod (...). Zadzwoił do osoby, która mogła kupić skradzione rzeczy. Poszedł do niej do mieszkania, dostał za wszystko 200,00 zł. Oskarżony częściowo odmiennie wyjaśniał w postępowaniu przygotowawczym kiedy to wskazał na kradzież wspólnie i w porozumieniu z T. B.. Oskarżona w postępowaniu przygotowawczym, wbrew temu co wyjaśniał oskarżony, wskazała na wcześniejszą z nim znajomość; potwierdziła nabycie rzeczy. T. B. nie zaprzeczał w swoich wyjaśnieniach , że dokonał kradzieży wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym. Wyjaśnienia oskarżonego nie były więc w pełni konsekwentne i spójne ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Oskarżony został w toku postępowania poddany badaniu sądowo – psychiatrycznemu. Biegli J. S. i S. K. nie mieli wątpliwości co do poczytalności oskarżonego, rozpoznali u niego uzależnienie od substancji psychoaktywnych. Wnioski opinii nie były kwestionowane przez strony. W aktach sprawy znajduje się dokumentacja lekarska z Centrum Leczenia Uzależnień (...)z której wynika wieloletni kontakt z substancjami odurzającymi. Oskarżony na rozprawie pozostawał w rzeczowym kontakcie.

Oskarżyciel postawił oskarżonemu zarzut działania w okresie od 14 listopada 2016 r. do 24 kwietnia 2017 r. przy czym nie załączył do akt sprawy ani nagrań z monitoringu potwierdzających pobyt oskarżonego w sklepie (...)przed 24 kwietnia 2017 r. ani też z zeznań świadków z których by wynikało, że widzieli oskarżonego w sklepie. Świadek E. N.

dokonała sprawdzeń w zakresie terminów dostaw , przy czym nie oznacza to jeszcze że oskarżony dokonał kradzieży akurat w dniu dostawy. Sąd ustalając listę zabranych rzeczy opierał się nie na twierdzeniu świadka, że nie ujęto innych osób kradnących mienie , tego rodzaju droga eliminacji nie wystarczy aby postawić zarzut określonej treści. Sąd miał na uwadze przede wszystkim to, co faktycznie zostało zabezpieczone i wydane pokrzywdzonemu , po rozpoznaniu jako własność (...)S.A.

W protokole przeszukania ujęto szereg przedmiotów, nie tylko skradzionych spółce. Z pokwitowania z dnia 16 czerwca 2017 r. wynika wydanie nieco odmiennej listy rzeczy niż ujęta w zarzucie. Także nie wszystkie kwoty zgadzały się z tym co zeznała świadek N.. Z tego względu Sąd ustalił wartość przybliżoną tj. że 8 sztuk dwu - paków szamponu H. (...) miało wartość kilkunastu złotych każdy.

Odnosnie oskarżonej Sąd zmodyfikował opis czynu uznając, że oskarżona w 2014 roku przyjęła aparat fotograficzny marki (...) wraz z dwoma obiektywami i osprzętem o łącznej wartości 1.500,00 zł będący własnością A. i T. D. Oskarżona wskazała w swoich wyjaśnieniach, że aparat dostała od konkubenta około 2014 r. Z akt sprawy nie wynika niezbiecie, aby cokolwiek płaciła za aparat.

Świadek B. P. zaprzeczył przed Sądem, aby przekazał oskarżonej aparat, przyznał jednak że mieszkali w przeszłości razem tj. w latach 2013-2015. Świadek T. D. w przesłuchaniu w postępowaniu przygotowawczym wskazał na okoliczności utraty aparatu na początku 2013 lub 2014 roku, uzasadnił wycenę rzeczy, rozpoznał przedmioty jako utracone. Oskarżona niewątpliwie weszła więc w posiadanie aparatu z osprzętem w okolicznościach w których powinna i mogła przypuszczać, że rzeczy te zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego, czyli nie mając żadnej dokumentacji potwierdzającej legalne pochodzenie rzeczy. Okoliczności przekazania oskarżonej cudzego mienia nie zostały potwierdzone zeznaniami świadków.

Zgodnie z art. 278 § 1 k.k. kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przedmiotem ochrony przywołanego przepisu jest mienie, przestępstwo kradzieży ma charakter powszechny, może być więc popełnione przez każdą osobę zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Rzeczą ruchomą jest przedmiot, który ma charakter materialny, nie jest jednocześnie nieruchomością. Przez zabór rzeczy należy rozumieć wyjęcie jej spod władztwa osoby nią władającej, przeniesienie władztwa na osobę dokonującą zaboru. Kradzież jest przestępstwem umyślnym, może być popełniona wyłącznie z zamiarem bezpośrednim.

W myśl art. 64 § 1 .k.k. jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Zgodnie z art. 115 § 3 k.k. przestępstwami podobnymi są przestępstwa należące do tego samego rodzaju; przestępstwa z zastosowaniem przemocy lub groźby jej użycia albo przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uważa się za przestępstwa podobne.

Jak stanowi art. 292 § 1 k.k. kto rzecz, o której na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i może przypuszczać, że została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Strona podmiotowa przestępstwa charakteryzuje się tu istnieniem nieumyślności w odniesieniu do znamienia pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego. Okoliczności o których mowa w art. 292 § 1 k.k. powinny mieć charakter obiektywny. Przyjęcie rzeczy podobnie jak nabycie prowadzi do przeniesienia władztwa, jednak paser otrzymuje rzecz w celu określonym porozumieniem obu stron.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd uznał winę i sprawstwo oskarżonych za udowodnione. Sąd na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał oskarżonego M., a na podstawie art. 278 §1 kk w zw. z art. 37b kk i art. 34 §1 a pkt 1 k.k. i art. 35 §1 k.k. wymierzył mu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę 2 lat ograniczenia wolności, zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Sąd na podstawie art. 292 § 1 k.k. skazał oskarżoną, a na podstawie art. 292 § 1 k.k. w zw. z art. 34 §1 a pkt 1 k.k. i art. 35 §1 k.k. wymierzył jej karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując oskarżoną do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Orzekając kary Sąd miał na względzie dyrektywy z art. 53§ 1 i 2 k.k. Oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną, czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa. Oskarżony nie posiada kwalifikacji zawodowych, nie jest przyzwyczajony do stałej pracy, nie szanuje cudzej własności, miał w przeszłości do czynienia ze środkami odurzającymi. W ocenie Sądu nie daje gwarancji przestrzegania porządku prawnego w przyszłości. Sąd pomimo istotnych okoliczności obciążających wymierzył karę z zastosowaniem art. 37b k.k. mając na uwadze, że w sprawie chodzi o drobną kradzież, oskarżony złożył w sprawie wyjaśnienia, powołał się na uzależnienie od narkotyków. Maksymalny okres ograniczenia wolności w ocenie Sądu jest szansą na wdrożenie oskarżonego w życie społeczne, pozwoli na obserwację czy oskarżony stara się zachować abstynencję i należycie wykonuje nałożone obowiązki.

Oskarżona jest osobą karaną, bez stałego miejsca pobytu, bez stałego zatrudnienia. Miejsce pobytu oskarżonej , osoby narodowości ormiańskiej, jest obecnie nieustalone. Oskarżona złożyła w sprawie wyjaśnienia, w tym co do oskarżonego M.. W sprawie chodzi o paserstwo nieumyślne rzeczy używanej, o stosunkowo niedużej wartości.

Sąd na podstawie art. 63 §1 i 5 k.k. zaliczył oskarżonym na poczet orzeczonych kar okres pozbawienia wolności od 24 kwietnia 2017 r. do 26 kwietnia 2017 r. co odpowiada dwóm dniom stosowania środka przymusu. Ponadto Sąd na podstawie art. 618 §1 pkt 11 k.p.k. zasądził na rzecz obrońcy z urzędu adw. D. F. kwotę 924,00 powiększając sumę o podatek VAT. zgodnie z § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. W myśl art. 624 §1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych wobec braku dostatecznego dochodu.